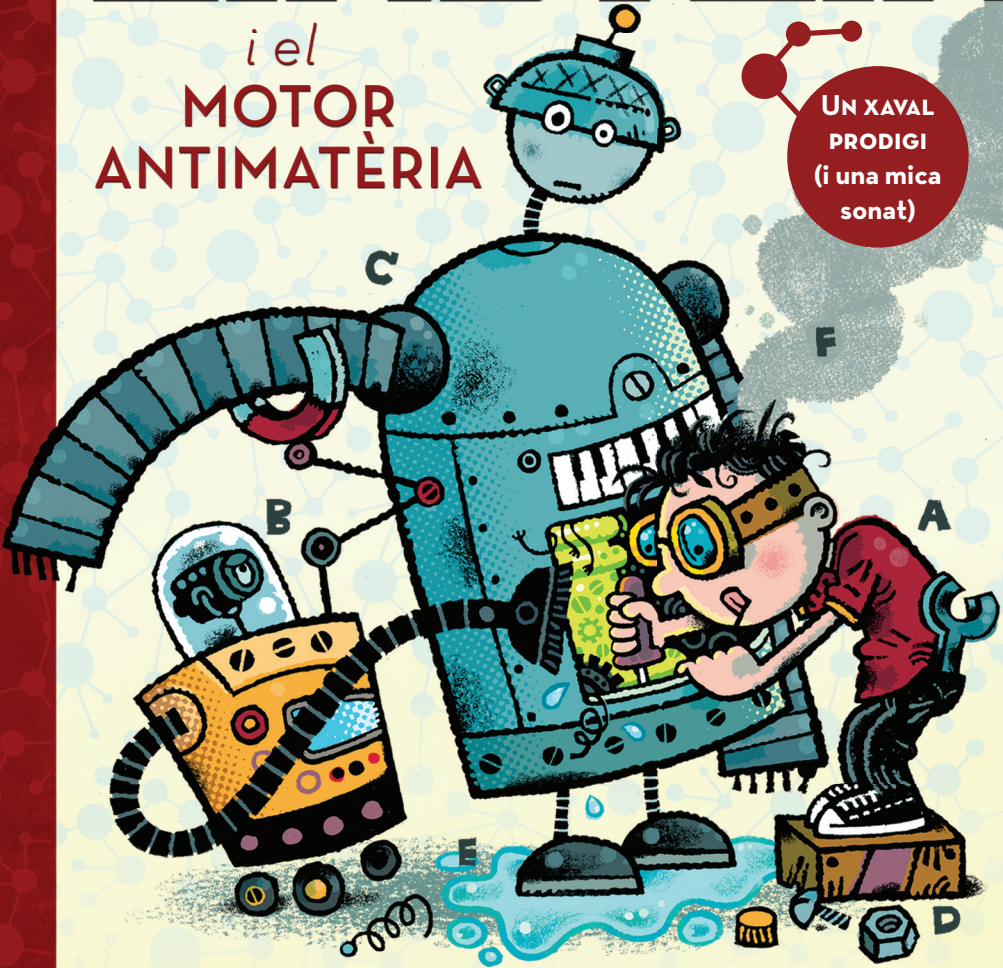

1

FRANK EINSTEIN

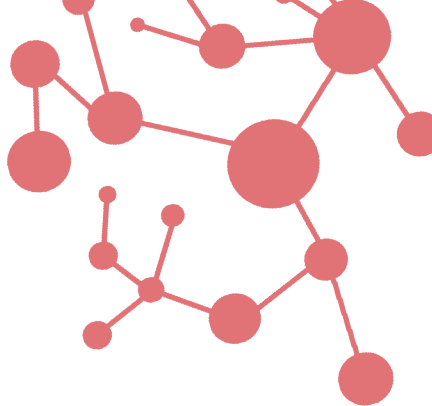
i el
**MOTOR
ANTIMATÈRIA**

UN XAVAL
PRODIGI
(i una mica
sonat)

JON SCIESZKA
IL·LUSTRAT PER **BRIAN BIGGS**

Estrella Polar

ANK STEIN

i el MOTOR ANTIMATÈRIA

JON SCIESZKA

IL·LUSTRACIONS DE **BRIAN BIGGS**

Estrella Polar

ESTRELLA POLAR
SÉRIE FRANK EINSTEIN

TÍTOL ORIGINAL: *FRANK EINSTEIN AND THE ANTIMATTER MOTOR*

© 2014, JON SCIESZCA
© DE LES IL·LUSTRACIONS: 2014, BRIAN BIGGS
DISSENY DEL LLIBRE DE CHAD W. BECKERMAN

PRIMERA EDICIÓ EN LLENGUA INGLESA: 2014, AMULET BOOKS
IMPRÈS PER HARRY N. ABRAMS, INC., NOVA YORK.
TOTS ELS DRETS RESERVATS.

© DE LA TRADUCCIÓ: 2015, DAVID NEL·LO COLOM
© D'AQUESTA EDICIÓ: 2015, GRUP EDITORIAL 62 S.L.U.,
ESTRELLA POLAR, PEDRO I PONS, 9-II, 08034 BARCELONA

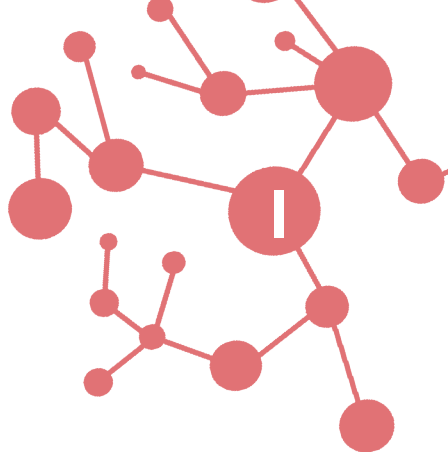
PRIMERA EDICIÓ EN CATALÀ: MAIG DEL 2015

WWW.ESTRELLAPOLAR.CAT

FOTOCOMPOSICIÓ: VÍCTOR IGUAL
DIPÒSIT LEGAL: B. 7.344-2015
ISBN: 978-84-9057-863-6

QUEDA RIGOROSAMENT PROHIBIDA SENSE AUTORIZACIÓ ESCRITA DE L'EDITOR
QUALSEVOL FORMA DE REPRODUCCIÓ, DISTRIBUCIÓ, COMUNICACIÓ PÚBLICA
O TRANSFORMACIÓ D'AQUESTA OBRA, QUE SERÀ SOTMESA A LES SANCIONS
ESTABLERTES PER LA LLEI. PODEU ADREÇAR-VOS A CEDRO (CENTRO ESPAÑOL
DE DERECHOS REPROGRÁFICOS, WWW.CEDRO.ORG) SI NECESSITEU FOTOCOPIAR
O ESCANEJAR ALGUN FRAGMENT D'AQUESTA OBRA (WWW.CONLICENCIA.COM;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). TOTS ELS DRETS RESERVATS.

E XACTAMENT 48 HORES/2 ROTACIONS DE LA TERRA ABANS...
Nit.
Foscor.
Flaix!

Un brillant llamp de llum esquerda la foscor i llueix a través de la claraboia.

En Frank Einstein aparta la mirada del que està fent. Compta en veu alta:

—Mil u, mil dos, mil tres, mil quatre, mil cinc...

Crac, bum! L'ona de la vibració sonora del llamp sotraga els marcs envellits de les finestres del laboratori científic d'en Frank.

—Cinc segons entre la llum del llamp i el soroll del tro per cada milla... Això significa una milla de distància.

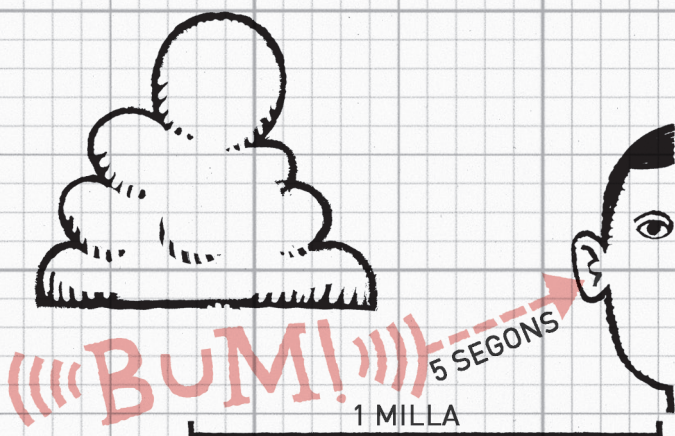
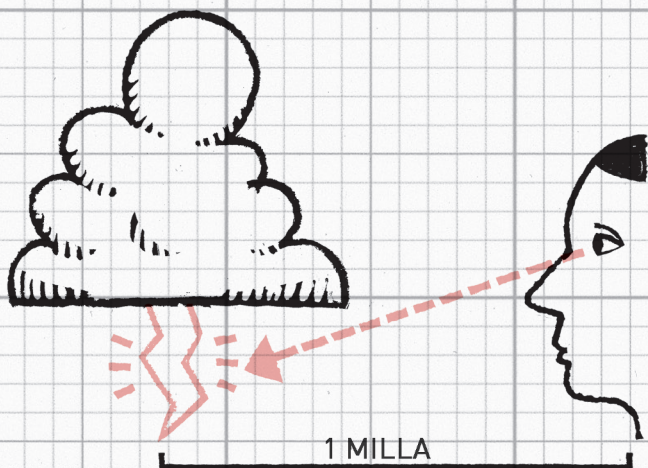

fig.1.1

—En Frank fa els càlculs fent servir la diferència entre la velocitat gairebé instantània de la llum i la velocitat més lenta del so.— Clavat!

—Estàs segur que funcionarà? —pregunta en Watson, mentre es posa uns llargs guants grocs de rentar els plats per protegir-se les mans—. Perquè si vols que et digui la veritat, tio, a mi em sembla una cosa de bojos.

—Tot és perfecte —és la resposta d'en Frank—. Perfecte perquè els pares han marxat a un dels seus viatgets per trobar llocs guapos. Perfecte perquè l'avi Al m'ha deixat instal·lar al seu laboratori del garatge i em deixa fer servir tot el seu material de reparació. I perfecte també perquè podem utilitzar aquest llamp per supercarregar el meu K-Llest i donar-li vida, cosa que ens permetrà guanyar el Premi Científic de Midville.

Llampegadissa espectacular.

Tronada intensa.

—El premi de cent mil en metàl·lic eixugarà tots els deutes de l'avi Al. I el K-Llest ens ajudarà a inventar tot el que vulguem —diu en Frank mentre fixa l'últim cable de coure al cervell del robot K-Llest—. Hauria d'anar tot com una seda.

—Sí, però recorda aquella vegada que vam construir aquells cotxes de carreres...

En Frank para la mà, com si fos un cirurgià en un quiròfan:

—Endoll de l'aspiradora!

—...i vas cargolar el motor al cotxet de nen petit.

—Unitat GPS!

—...i vas dir que sense frens seria de «combustible eficient»?

—Peça del crani!

—Encara en tinc les cicatrius.

—Peça del crani!

En Watson mira tot el que hi ha escampat sobre la taula de treball: un assortit, acumulat durant vint anys, de peces mecàniques, elèctriques i de tota mena. Escull una cosa brillant i metàl·lica amb dos forats.

—Vols dir aquesta mena de torradora?

Flaix!

En Frank torna a mirar cap a la claraboia mentre compta:

—Mil u. Mil...

Bum!

—Menys d'una milla de distància. Perfecte!

—La peça del crani, ara mateix!

En Watson passa la torradora crani a en Frank.

En Frank ho colla tot al seu lloc. Després ajeu el K-Llest en una vagoneta vermella i rovellada, lligada amb un arnès a la corda d'una corriola i connectada al motor de la porta del garatge.

Recula unes passes i dóna un últim cop d'ull a la seva obra.

—Un robot que serà capaç de pensar, aprendre i esdevenir cada cop més eixerit. Ara l'únic que ens falta és una bona descàrrega del llamp que li doni vida.

En Frank prem el botó de la porta del garatge.

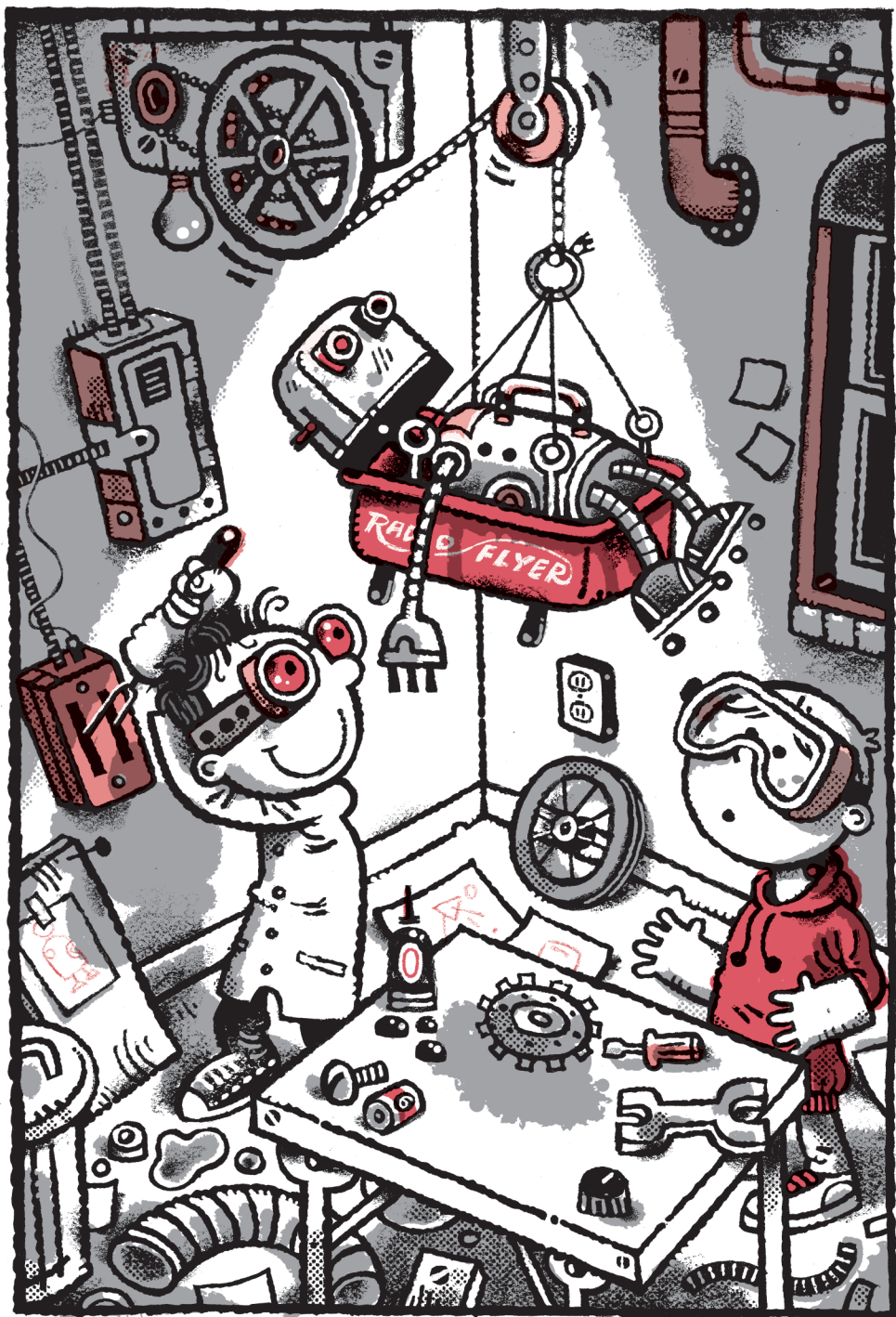
Hmmmmmmmmmm. El motor brunzeix. La corda es tensa. El K-Llest puja per damunt de la teulada del garatge, instal·lat en la vagoneta mentre s'obre la clara-boia.

—Perfecte! —diu en Frank Einstein amb una rialla embogida.

Els cabells i la bata blanca de laboratori voleien amb la ventada que ha entrat de sobte. Agafa el punxó de la barbacoa que li servirà d'interruptor per transferir energia al K-Llest quan el llamp espetegui.

—Estàs a punt, Watson? —crida en Frank.

En Watson se ceneix més fort la goma de les ulleres

protectores i, sense adonar-se'n, fa que no amb el cap. Però al mateix temps mostra un insegur polze cap amunt al seu amic Frank, per comunicar-li que sí que està a punt.

De sobte, una ventada salvatge es cola dins del laboratori.

El quadre de comandament s'alça cap al cel, que va carregat de llamps.

—Un... dos... —compta en Frank.

I de sobte: bzzzzzzzt!

Els llums del garatge llampeguegen. Tot queda a les fosques.

—Oh, no! —crida en Watson.

La porta del garatge no té electricitat, la corda s'afluixa i la vagoneta cau al terra de ciment amb un terrible clac metàl·lic!

Flaix! Bum! El llamp i el tro peten alhora, justament a sobre. Una descàrrega elèctrica entre blava i blanca, que era la que havia de donar vida al K-Llest, impacta al parallamps i sense fer cap mal passa pel cable i desapareix dins de terra.

En aquella festa de llamps i trons, en Frank i en Watson entreveuen unes imatges que els semblen flaixos:

—El K-Llest que salta de la vagoneta.

—El cap torradora del K-Llest que surt disparat cap a una banda.

—El cos del K-Llest, fet amb una aspiradora, que surt disparat cap a l'altra.

I després: silenci absolut.

Brummmmmmmmmmm.... el so del tro que s'allunya a poc a poc.

—Frank? —crida una veu des de la porta de la cuina—. Nois, esteu bé?

La cara de l'avi Al, il·luminada per la claror de l'espelma que du a la mà, apareix al laboratori d'en Frank.

—Què ha passat? —pregunta en Watson.

—Molt macos, els guants —diu l'avi—. Deu ser un tall elèctric. Però sembla que l'apagada només s'ha produït en aquest edifici.

La claror grogosa de l'espelma de l'avi Al deixa veure les parts trencades del que era el K-Llest d'en Frank.

—Què és això?

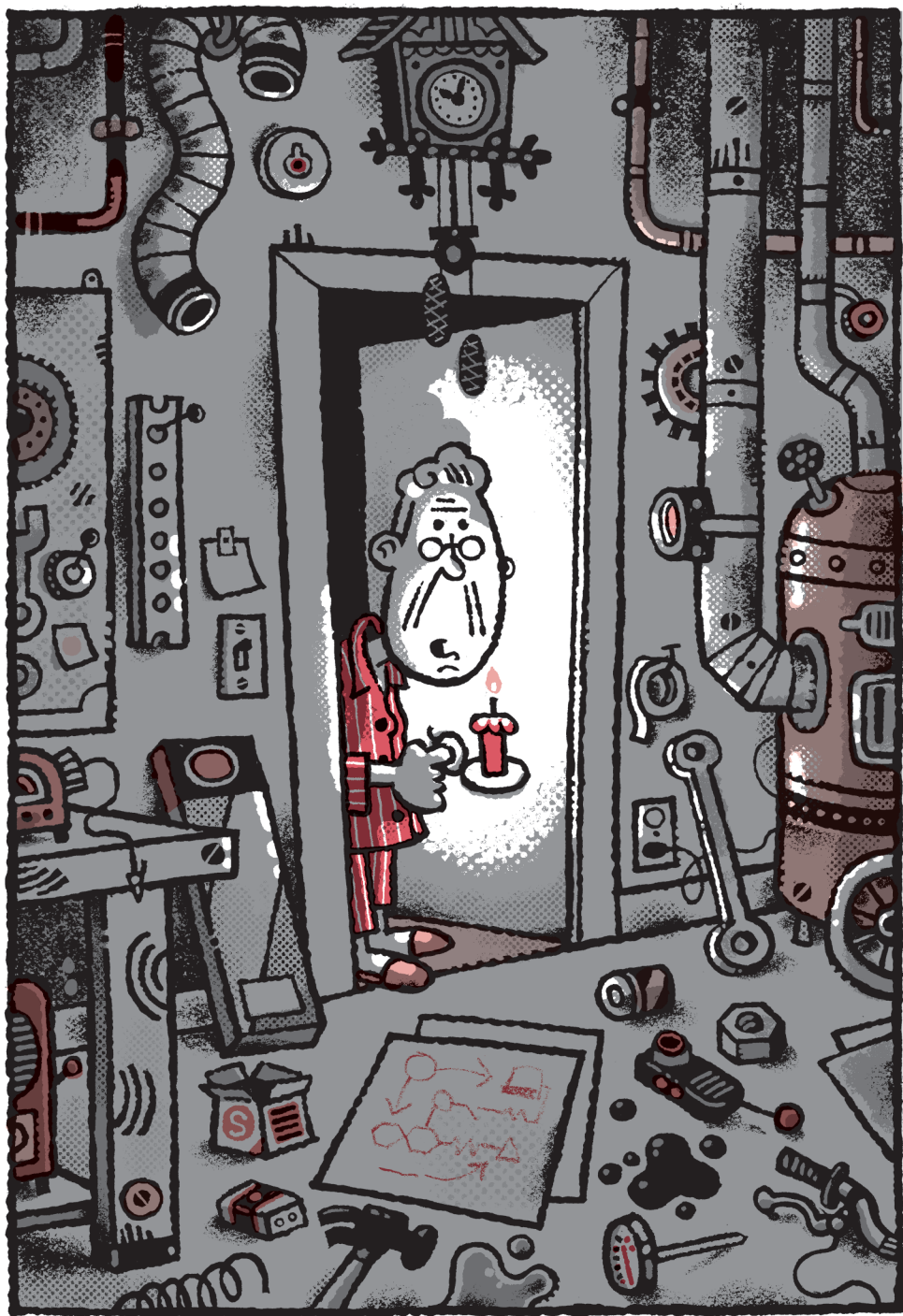
—Ah, res, una coseta que estàvem intentant muntar per al Premi Científic d'aquest cap de setmana —diu en Frank.

—Però no s'ha fet malbé, oi?

—Bé, una mica sí —respon en Frank, que no vol que el seu avi s'amoïni.

En Frank recull el cap i les diverses parts del K-Llest sense vida i les diposita amb compte damunt el taulell.

—Ja ho arreglaré demà al matí.

En Watson es treu els guants, acaricia el cap torradora sense cos i es posa la motxilla.

—De totes maneres, un robot que pot aprendre coses tot sol continua sent una gran idea.

En Frank recull els papers que havia omplert de plànols del cervell del robot i esbossos dels àtoms. Els arruga, en fa una bola de paper i la llença damunt del taulell, al costat de tota aquella escampada de parts mig trencades.

—Gràcies, Watson. Fins demà —l'acomia en Frank.

En Frank Einstein es disposa a sortir del laboratori.

Brrrrrum! L'últim tro retruny quan tanca la porta de la cuina, darrere seu i de l'avi Al.